

दानिएलचे पुस्तक - एकशे अठ्ठावीस क्रमांकाचे

ख्रिस्ताच्या बाप्तिस्म्याचे व प्रलोभनाचे भविष्यसूचक महत्त्व: तीन जागतिक सत्तांच्या वैशिष्ट्यांचे उलगडणे

Jeff Pippenger
2024-03-10

प्रकटीकरणाच्या अठराव्या अध्यायातील बलवान देवदूत अवतरला तेव्हा, ११ सप्टेंबर २००१ रोजी शिक्कामोर्तब करण्याचे कार्य सुरू झाले. त्याचे अवतरण हे ११ ऑगस्ट १८४० रोजी प्रकटीकरण दहातील देवदूताच्या अवतरणाने, तसेच ख्रिस्ताच्या बाप्तिस्म्यावेळी पवित्र आत्म्याच्या अवतरणाने पूर्वछायित झाले होते. ख्रिस्ताचे बाप्तिस्मा पुढे त्या उत्तरकालीन वर्षावाकडे निर्देश करते, जो न्यू यॉर्क शहरातील महान इमारती पाडल्या गेल्या तेव्हा अवतरला. वरून येणारे सामर्थ्य आरंभ झाले, आणि त्याच वेळी खालून (अथांग कुंडातून) येणारे सामर्थ्यही प्रकट होणार होते; कारण देवाचे वचन कधीही अपयशी ठरत नाही.

जेव्हा ख्रिस्ताचा बाप्तिस्मा झाला, तेव्हा तो तत्काळ अरण्यात गेला आणि चाळीस दिवस उपवास केला; त्यानंतर सैतानाने त्याची तीन प्रलोभनांनी परीक्षा घेतली. त्या तीन प्रलोभनांपैकी प्रत्येक जगाला आर्मागिडनकडे नेणाऱ्या त्या तीन शक्तींपैकी प्रत्येकाच्या प्रमुख वैशिष्ट्यांचे प्रतिनिधित्व करते. ती तीन प्रलोभने होती—अभिमान, जो अजगराचे वैशिष्ट्य आहे; भूक, जी पशूचे वैशिष्ट्य आहे; आणि उद्धृत गृहीतधारणा, जी खोट्या संदेष्ट्याचे वैशिष्ट्य आहे. अभिमान व आत्मोन्नती यांचे प्रतिनिधित्व यशयाच्या पारंपरिक वर्णनात लूसिफरद्वारे केलेले आहे.

हे लूसिफर, प्रभातेचा पुत्रा, तू स्वर्गातून कसा कोसळलास! राष्ट्रांना दुर्बल करणारा तू भूमीवर कसा पाडला गेलास! कारण तू आपल्या मनात म्हटले होते, “मी स्वर्गात चढेन, माझे सिंहासन देवाच्या तारकांपेक्षा उंच उभारीन; मी उत्तर दिशेच्या टोकांवरील सभामंडळाच्या पर्वतावरही बसेन; मी मेघांच्या उंचीवर चढेन; मी परात्परासारखा होईन.” तरीसुद्धा तुला अधोलोकात, खड्ड्याच्या टोकांपर्यंत खाली आणले जाईल. जे तुला पाहतील ते तुझ्याकडे टक लावून पाहतील, आणि विचार करतील, “हा तो मनुष्य आहे काय, ज्याने पृथ्वीला थरथर कापविले, ज्याने राज्ये हादरविली?” यशया १४:१२-१६.

लूसिफर आपल्या अंतःकरणात पाच वेळा “मी करीन” असे घोषित करतो. पूर्वी “प्रकाशवाहक” (Lucifer) असे नाव असलेला सैतान, जो आता केवळ अंधकारच वाहतो, तोच “राष्ट्रांना हादरवून टाकणारा” आहे. भविष्यसूचक दृष्टीने त्याचा “राष्ट्रांशी” संबंध जोडला जातो, कारण तो राष्ट्रांच्या दुष्ट महासंघाचा, तसेच प्रकटीकरण ग्रंथाच्या सतराव्या आणि अठराव्या अध्यायांत ओळखल्या गेलेल्या व्यापाऱ्यांच्या महासंघाचा नेता आहे.

“राजे, अधिपती आणि राज्यपाल यांनी स्वतःवर ख्रिस्तविरोधकाची खूण धारण केली आहे, आणि त्यांचे प्रतिनिधित्व त्या अजगराप्रमाणे केले आहे जो संतांशी—जे देवाच्या आज्ञा पाळतात आणि ज्यांच्याकडे येशूचा विश्वास आहे त्यांच्याशी—युद्ध करावयास निघतो.” Testimonies to Ministers, 38.

ख्रिस्ताच्या बाप्तिस्म्याच्या वेळी पवित्र आत्मा अवतरला; हे ११ सप्टेंबर २००१ नंतरच्या काळाचे प्रतीक होते. त्याच्या बाप्तिस्मानंतर सैतानाने ख्रिस्ताला जगातील राज्यांवर राज्य करण्यासाठी सैतान वापरत असलेली सत्ता देण्याची ऑफर करून त्याची परीक्षा घेतली; कारण आदामाच्या पतनाच्या वेळी सैतान जगातील राज्यांचा अधिपती झाला होता.

आणि सैतानाने त्याला एका अतिउंच पर्वतावर नेऊन क्षणात जगातील सर्व राज्ये त्याला दाखविली. आणि सैतान त्याला म्हणाला, “हे सर्व अधिकार आणि त्यांचे वैभव मी तुला देईन; कारण ते मला सोपविले गेले आहे, आणि ज्याला मी इच्छितो त्याला मी ते देतो. म्हणून जर तू माझी उपासना करशील, तर हे सर्व तुझे होईल.” तेव्हा येशूने त्याला उत्तर देऊन म्हटले, “माझ्या मागे हो, सैताना; कारण असे लिहिले आहे, ‘तू प्रभू तुझा देव याची उपासना

करशील, आणि केवळ त्याचीच सेवा करशील.” लूक 4:5-8.

पापल रोमच्या (त्या पशूच्या) दोन प्रमुख वैशिष्ट्ये म्हणजे तिचे व्यभिचार, आणि ती वाटत असलेले विषारी “अन्न” व पेय होय.

तरीही मला तुझ्याविरुद्ध काही गोष्टी आहेत, कारण जी स्त्री स्वतःला संदेष्ट्री म्हणविते, त्या येजाबेलीस तू माझ्या सेवकांना शिकविण्यास आणि व्यभिचार करण्यास व मूर्तींना अर्पण केलेल्या वस्तू खाण्यास फसविण्यास परवानगी देतोस. प्रकटीकरण २:१४.

ती पुरविते ते “अन्न” व पेय म्हणजे तिची खोटी तत्त्वे होत.

बाबेलाविरुद्ध लावण्यात आलेले महान पाप हे आहे की तिने “तिच्या व्यभिचाराच्या क्रोधाच्या द्राक्षारसाचे सर्व राष्ट्रांना पान करविले.” तिने जगासमोर जो मदोन्मत्त करणारा हा प्याला सादर केला, तो पृथ्वीवरील थोरांबरोबरच्या तिच्या अवैध संबंधाच्या परिणामस्वरूप तिने स्वीकारलेल्या खोट्या सिद्धांतांचे प्रतिनिधित्व करतो.” द ग्रेट कॉन्ट्रॅक्ट्स, 388.

कॅथलिकतावादाचे पशूही आपल्या जादूटोण्यांनी जगाला फसविते, आणि हे पुन्हा एकदा असे काही आहे जे आंतरिकरीत्या स्वीकारले जाते.

आणि दिव्याचा प्रकाश तुझ्यात यापुढे कधीच चमकणार नाही; आणि वराचा व वधूचा आवाज तुझ्यात यापुढे कधीच ऐकू येणार नाही; कारण तुझे व्यापारी पृथ्वीवरील थोर पुरुष होते; कारण तुझ्या जादूटोण्यांनी सर्व राष्ट्रे फसविली गेली. प्रकटीकरण १८:२३.

“चेटूकविद्या” असा ज्याचा अनुवाद केला जातो तो ग्रीक शब्द *pharmakeia* आहे, ज्याचा अर्थ औषधे असा होतो. तिच्या हातातील सुवर्णपात्र हे केवळ दाखरस पिण्याचे पात्र दर्शवत नाही, तर तिची जादुई वैद्यकीय औषधे तयार करून देण्यात येतात ते पात्रही दर्शविते. आजच्या आधुनिक जगात ती जादुई औषधे पात्रातून नव्हे, तर सुईद्वारे अधिक प्रमाणात दिली जातात. लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्यानंतर जेव्हा सैतान प्रकट होईल, तेव्हा तो आरोग्यदायी चमत्कार करील. पोपशाहीच्या त्या औषधांशी आणि खोट्या तत्त्वज्ञानांशी संबंधित चमत्कारांचे प्रतिनिधित्व सैतानाने ख्रिस्ताला दगडाचे भाकरीत रूपांतर करण्याचा चमत्कार करण्यास सांगितल्याने करण्यात आले होते.

रविवारच्या कायद्यापूर्वी आणि त्यानंतरचा भविष्यवाणीमय इतिहास समान वैशिष्ट्ये धारण करतो. संयुक्त संस्थानांतील रविवारच्या कायद्याकडे नेणारा अॅडव्हेंटवादासाठीचा पशूच्या प्रतिमेच्या परीक्षेचा कालखंड संपूर्ण जगासाठीच्या पशूच्या प्रतिमेच्या परीक्षेच्या कालखंडाचा प्रकारदर्शक ठरतो. म्हणूनच आम्हांस कळविण्यात आले आहे की, “जगाच्या सर्व भागांत आमच्या लोकांवर हाच संकटप्रसंग येईल.”

रविवारच्या कायद्यानंतर सैतानाने साध्य केलेल्या सैतानी आरोग्यप्राप्तीच्या चमत्कारांनी 11 सप्टेंबर 2001 पासून सुरू होणाऱ्या इतिहासकाळात तथाकथित औषधोपचारांच्या नावाखाली खपविल्या जाणाऱ्या “जादूटोण्यांचे” प्रतिनिधित्व केले आहे. येशूने असे घोषित केले की, “मनुष्य केवळ भाकरीवर जगणार नाही, तर देवाच्या प्रत्येक वचनावर जगेल.” रोमचे “अन्न” म्हणजे तिच्या परंपरा व रूढी होय, ज्या ती देवाच्या वचनापेक्षा वर स्थान देते.

“संयुक्त संस्थानांमध्ये सध्या चालू असलेल्या त्या चळवळींमध्ये, ज्या चर्चच्या संस्थांना व प्रथांना राज्याचा पाठिंबा मिळवून देण्यासाठी आहेत, प्रोटेस्टंट लोक पापिस्टांच्या पावलांवर पाऊल ठेवत आहेत. इतकेच नव्हे, तर ते पोपशाहीसाठी प्रोटेस्टंट अमेरिकेत त्या सर्वोच्च आधिपत्याची पुनर्प्राप्ती करण्याचा दरवाजा उघडत आहेत, जे तिने जुन्या जगात गमावले आहे. आणि या चळवळीला अधिक महत्त्व प्राप्त करून देणारी गोष्ट ही आहे की, मनात धरलेला मुख्य उद्देश म्हणजे रविवारी पालनाची सक्ती करणे हा होय—ही अशी एक प्रथा आहे, जिने रोममध्ये उगम पावला, आणि जिला ती स्वतःच्या अधिकाराचे चिन्ह असल्याचा दावा करते. ही पोपशाहीची वृत्ती

आहे—जगातील प्रथांशी अनुरूप होण्याची वृत्ती, देवाच्या आज्ञांपेक्षा मानवी परंपरांबद्दल अधिक आदर बाळगण्याची वृत्ती—जी प्रोटेस्टंट चर्चांमध्ये झिरपत आहे आणि त्यांना रविवारी उन्नतीकरणाचे तेच कार्य करण्यास प्रवृत्त करीत आहे, जे पोपशाहीने त्यांच्या आधी केले आहे.” The Great Controversy, 573.

परंपरा आणि रूढी हे ते सैद्धांतिक “अन्न” आहेत, जे पशू देवाच्या वचनाच्या ऐवजी ठेवतो, जेणेकरून तो आपल्या मूर्तिपूजक मूर्तिपूजेला उंचावू शकेल.

रोमन चर्च स्वतःला मूर्तिपूजेच्या आरोपातून कशी निर्दोष सिद्ध करू शकेल, हे आम्हाला दिसत नाही. खरे आहे, ती या प्रतिमांद्वारे देवाची उपासना करीत असल्याचा दावा करते; इस्राएली लोकांनीही जेव्हा सुवर्णवासरासमोर नतमस्तक झाले, तेव्हा तसाच दावा केला होता. परंतु प्रभूचा क्रोध त्यांच्याविरुद्ध प्रज्वलित झाला, आणि त्यांपैकी बरेच जण ठार मारले गेले. देवाने त्यांना अधार्मिक मूर्तिपूजक ठरविले, आणि संतांच्या व तथाकथित पवित्र पुरुषांच्या प्रतिमांची आराधना करणाऱ्यांविरुद्ध स्वर्गातील ग्रंथांत आजही हाच लेख नोंदविला जात आहे.

“आणि हाच तो धर्म आहे, ज्याकडे प्रॉटेस्टंट लोक मोठ्या अनुकूलतेने पाहू लागले आहेत, आणि जो अखेरीस प्रॉटेस्टंटवादाशी एकरूप होईल. तथापि, हे ऐक्य कॅथलिक धर्मात बदल होऊन साध्य होणार नाही; कारण रोम कधीही बदलत नाही. ती स्वतःला अचूकताभ्रांतिरहित असल्याचा दावा करते. बदल प्रॉटेस्टंटवादातच होईल. उदारमतवादी कल्पनांचा त्याने स्वीकार केल्यामुळे तो अशा स्थितीत येईल की, तो कॅथलिक धर्माचा हात धरू शकेल. ‘बायबल, बायबल, हाच आमच्या विश्वासाचा पाया आहे,’ असा लूथरच्या काळातील प्रॉटेस्टंटंचा घोष होता, तर कॅथलिक लोक म्हणत, ‘पितर, चालीरीती, परंपरा.’ आता अनेक प्रॉटेस्टंटंचा बायबलवरून त्यांच्या सिद्धांतांचे समर्थन करणे कठीण वाटते, आणि तरीही सत्य स्वीकारण्याचे, ज्यात क्रूस उचलण्याचा भाग आहे, नैतिक धैर्य त्यांच्यात नाही; म्हणून ते झपाट्याने कॅथलिकांच्या भूमिकेकडे येत आहेत, आणि सत्य टाळण्यासाठी त्यांच्या जवळील सर्वोत्तम युक्तिवादांचा उपयोग करून, पितरांची साक्ष, तसेच मनुष्यांच्या चालीरीती आणि आज्ञा, यांचा दाखला देत आहेत. होय, एकोणिसाव्या शतकातील प्रॉटेस्टंट लोक शास्त्रवचनांविषयीच्या त्यांच्या अविश्वासात झपाट्याने कॅथलिकांच्या जवळ येत आहेत. परंतु आजही रोम आणि लूथर, क्रॅनमर, रिडली, हूपर, आणि शहीदांच्या त्या उदात्त सैन्याचा प्रॉटेस्टंटवाद यांच्यामध्ये तितकीच विशाल दरी आहे, जितकी त्या काळी होती जेव्हा या पुरुषांनी तो निषेध नोंदविला, ज्यामुळे त्यांना प्रॉटेस्टंट हे नाव मिळाले.”

“ख्रिस्त एक प्रोटेस्टंट होता. त्याने यहूदी राष्ट्राच्या औपचारिक उपासनेविरुद्ध निषेध व्यक्त केला, कारण त्यांनी देवाच्या सल्ल्याला स्वतःच्याच विरोधात नाकारले. त्याने त्यांना सांगितले की ते मनुष्यांच्या आज्ञांना सिद्धांत म्हणून शिकवितात, आणि ते ढोंगी व कपटी आहेत. पांढरे फासलेल्या कबरींसारखे ते बाहेरून सुंदर दिसतात, परंतु आतून अशुद्धता आणि भ्रष्टतेने भरलेले आहेत. सुधारकांची परंपरा ख्रिस्त आणि प्रेषितांपर्यंत पोहोचते. ते विधी-विधाने आणि समारंभ यांच्या धर्मातून बाहेर पडले आणि स्वतःला त्यापासून वेगळे केले. ल्यूथर आणि त्याच्या अनुयायांनी सुधारित धर्माचा शोध लावला नाही. त्यांनी केवळ ख्रिस्त व प्रेषितांनी जसा सादर केला होता तसाच तो स्वीकारला. बायबल आम्हाला पुरेसा मार्गदर्शक म्हणून प्रस्तुत केलेले आहे; परंतु पोप आणि त्याचे कार्यकर्ते ते लोकांपासून दूर करतात, जणू ते काही शापच आहे, कारण ते त्यांच्या दिखाव्याचा भांडाफोड करते आणि त्यांच्या मूर्तिपूजेचा धिक्कार करते.” Review and Herald, June 1, 1886.

आध्यात्मिकतावादाचा पाया घालणारे आरोग्यप्राप्तीचे चमत्कार हेच तिचे मुख्य साधन व व्यवहार आहेत.

“अनेक जण माध्यमाच्या बाजूने घडणाऱ्या फसवणूक व हातचलाखी यांनाच पूर्णपणे कारणीभूत धरून आध्यात्मिक प्रगटीकरणांचा उलगडा करण्याचा प्रयत्न करतात. परंतु जरी हे खरे असले की कपटपूर्ण युक्त्यांचे परिणाम अनेकदा खऱ्या प्रगटीकरणांप्रमाणे पुढे केले गेले आहेत, तरी अलौकिक सामर्थ्याची ठळक प्रदर्शनेही झालेली आहेत. आधुनिक स्पिरिच्युअलिझमची सुरुवात ज्या गूढ ठोठावण्यांनी झाली, ती मानवी फसवणूक किंवा धूर्ततेचा परिणाम नव्हती, तर ती दुष्ट देवदूतांची प्रत्यक्ष कृती होती; आणि अशा रीतीने त्यांनी आत्मविनाशक भ्रमांपैकी एका अत्यंत यशस्वी भ्रमाची सुरुवात केली. अनेक जण या विश्वासामुळे सापळ्यात अडकतील की स्पिरिच्युअलिझम हा केवळ मानवी ढोंग आहे; आणि जेव्हा त्यांना अशा प्रगटीकरणांसमोर उभे

केले जाईल की ज्यांना ते अलौकिक मानल्याशिवाय राहू शकणार नाहीत, तेव्हा ते फसवले जातील, आणि त्यांना देवाच्या महान सामर्थ्याप्रमाणे स्वीकारण्यास प्रवृत्त केले जाईल.”

“हे लोक सैतान आणि त्याच्या हस्तकांनी केलेल्या अद्भुत कृत्यांबाबत पवित्र शास्त्रांच्या साक्षीकडे दुर्लक्ष करतात. फारोच्या जादूगारांना देवाच्या कार्याची बनावट नक्कल करता आली, ती सैतानी साहाय्यामुळेच. ख्रिस्ताच्या दुसऱ्या आगमनापूर्वी सैतानी सामर्थ्याची अशीच प्रगटने होतील, अशी साक्ष पौल देतो. प्रभूच्या आगमनापूर्वी ‘सैतानाच्या कार्याप्रमाणे सर्व प्रकारच्या सामर्थ्यांसह, चिन्हांसह व खोट्या अद्भुत गोष्टींसह, आणि अधर्माच्या सर्व प्रकारच्या फसवणुकीसह’ अशी प्रगटने होतील. 2 Thessalonians 2:9,10. आणि शेवटच्या दिवसांत प्रगट होणाऱ्या चमत्कार-करणाऱ्या सामर्थ्याचे वर्णन करताना प्रेषित योहान घोषित करतो: ‘तो मोठी अद्भुत कृत्ये करतो, इतके की तो मनुष्यांच्या दृष्टीसमोर आकाशातून पृथ्वीवर अग्नी उतरवितो, आणि ज्या चमत्कारांचे सामर्थ्य त्याला करावयास देण्यात आले, त्यांच्याद्वारे तो पृथ्वीवर राहणाऱ्यांना फसवितो.’ Revelation 13:13, 14. येथे केवळ बनवेगिरीची भविष्यवाणी केलेली नाही. लोक फसतात ते सैतानाच्या हस्तकांना करावयाचे सामर्थ्य असलेल्या चमत्कारांमुळे, त्यांनी करण्याचे फक्त ढोंग केलेल्या गोष्टींमुळे नव्हे.” The Great Controversy, 553.

रूढी आणि परंपरांवर उभारलेले खोटे सिद्धांत, चमत्कारांच्या आध्यात्मिकवादी प्रगटीकरणे, बनावट वैद्यकीय-औद्योगिक उद्योग, आणि राज्यकारभाराशी संलग्न झालेले चर्चकारभार—हे सर्व कॅथोलिकधर्माच्या त्या पशूची लक्षणे आहेत. अभिमान हे अजगरसत्तेचे वैशिष्ट्य आहे. उद्धृत गृहितधारणा ही धर्मत्यागी प्रोटेस्टंटवादाच्या खोट्या संदेष्ट्याची वैशिष्ट्यपूर्ण खूण आहे.

आणि येशू पवित्र आत्म्याने परिपूर्ण होऊन यर्देनहून परत आला, आणि आत्म्याद्वारे अरण्यात नेला गेला; तेथे चाळीस दिवस सैतानाने त्याची परीक्षा केली. त्या दिवसांत त्याने काहीही खाल्ले नाही; आणि ते दिवस संपल्यानंतर त्याला भूक लागली. तेव्हा सैतान त्याला म्हणाला, जर तू देवाचा पुत्र असशील, तर या दगडाला भाकर होण्याची आज्ञा कर. आणि येशूने त्याला उत्तर देऊन म्हटले, असे लिहिले आहे की, मनुष्य केवळ भाकरीवर जगणार नाही, तर देवाच्या प्रत्येक वचनावर जगेल. लूक 4:1-4.

‘Presumption’ ही एक संज्ञा आहे जी पुरेशा पुराव्याविना किंवा सिद्धतेविना एखादी गोष्ट खरी आहे असे गृहीत धरण्याच्या कृतीस किंवा प्रसंगास सूचित करते. यामध्ये अपूर्ण किंवा अपुरी माहितीच्या आधारावर निर्णय करणे किंवा निष्कर्ष काढणे अभिप्रेत असते. ‘Presumption’ मध्ये एखाद्याच्या गृहीतकाविषयी एका विशिष्ट प्रमाणातील आत्मविश्वासाचाही अर्थ अभिप्रेत असू शकतो, जरी तो पूर्णपणे न्याय्य ठरत नसला तरी.

धर्मत्यागी प्रोटेस्टंटवादाने, देवाच्या वचनातून त्या चुकीच्या कल्पनेस समर्थन देणारा कोणताही पुरावा नसताना, रविवार हा देवाच्या उपासनेचा दिवस म्हणून स्वीकारला आहे; आणि ते असे करित असताना जाणीवपूर्वक स्वतःला प्रोटेस्टंट म्हणवितात, ज्यांचे ब्रीदवाक्य आहे, “केवळ देवाचे वचन,” किंवा मार्टिन ल्यूथरने जसे घोषित केले, “Sola Scriptura!” ते हा स्वीकार रोमन चर्चच्या परंपरा व रूढी यांच्या आधारावर करतात, किंवा कदाचित केवळ आपल्या पूर्वजांकडून मिळालेला वारसा म्हणून तो मान्य करतात. तिसऱ्या देवदूताच्या मोठ्या घोषणेच्या वेळी, सूर्यपूजेसाठी बायबलमधून कोणतेही समर्थन किंवा औचित्य मुळीच सिद्ध करता येत नाही, हे सत्य स्पष्टपणे प्रगट केले जाईल; आणि त्यानंतर जे आपल्या चुकीच्या समजुतीत पुढेच टिकून राहतील, ते पशूची खूण स्वीकारतील.

“जर सत्याचा प्रकाश तुम्हांला सादर करण्यात आला असेल, ज्याने चौथ्या आज्ञेतील शब्बाथ प्रकट केला आहे, आणि देवाच्या वचनमध्ये रविवारी पालनासाठी कोणताही आधार नाही हे दाखवून दिले आहे, आणि तरीही तुम्ही त्या खोट्या शब्बाथाला चिकटून राहता, देव ज्याला ‘माझा पवित्र दिवस’ म्हणतो त्या शब्बाथास पवित्र मानण्यास नकार देता, तर तुम्ही पशूची छाप स्वीकारता. हे कधी घडते?—जेव्हा तुम्ही त्या हुकुमाचे पालन करता जो तुम्हांला रविवारी श्रमापासून थांबण्याची आणि देवाची उपासना करण्याची आज्ञा देतो, आणि तरीही तुम्हांला ठाऊक असते की रविवारी हा सर्वसामान्य कामकाजाचा दिवस याखेरीज दुसरा काही आहे असे दाखवणारा एकही शब्द बायबलमध्ये नाही, तेव्हा तुम्ही पशूची छाप स्वीकारण्यास संमती देता, आणि देवाचा शिक्का

नाकारता. जर आपण ही छाप आपल्या कपाळांवर किंवा आपल्या हातांवर स्वीकारली, तर आज्ञाभंग करणाऱ्यांविरुद्ध उच्चारलेले न्याय आपल्यावर अवश्य पडतील. परंतु जिवंत देवाचा शिक्का त्यांच्यावर ठेवला जातो जे प्रभूचा शब्दाथ विवेकपूर्वक पाळतात.” Review and Herald, April 27, 1911.

रिपब्लिकन पक्षाची सर्वसाधारणपणे समजली जाणारी दुर्बलता ही आहे की, ते आपल्या राजकीय विरोधकांना न्याय्य व प्रामाणिक आहेत असे गृहित धरण्यास तयार असतात, जरी डेमोक्रेटिक पक्षाची फळे स्पष्टपणे उघड करतात की ते असत्याच्या पित्याची मुले आहेत. पुन्हा पुन्हा आणि सातत्याने रिपब्लिकन आपल्या राजकीय विरोधकांचे शब्द जसेच्या तसे खरे मानतात, जरी त्यांना वारंवार दाखवून देण्यात आले आहे की त्यांचे विरोधक आपले वचन कधीच पाळत नाहीत. जे वारंवार अशा प्रकारे प्रकट झाले आहेत की रिपब्लिकनांच्या अपेक्षित प्रामाणिकपणा व सचोटीच्या दोषपूर्ण कल्पनांना पाठिंबा देण्यासाठी कोणतेही तर्कसंगत औचित्य उपलब्ध नाही, अशा लोकांवर ते प्रामाणिक हेतूंचा आरोप करतात. हेही खरे आहे की अनेक रिपब्लिकन वैयक्तिक आर्थिक लाभासाठी, किंवा अशा गुप्त अनैतिक परिस्थितींमुळे ज्या त्यांना सहजपणे हाताळण्याजोगे बनवतात, तत्त्वांचे समर्थन करण्यास नकार देतात; परंतु रिपब्लिकन पक्षाचे प्रमुख भविष्यसूचक वैशिष्ट्य म्हणजे गृहीतधरणे होय.

धर्मत्यागी प्रोटेस्टंटमध्ये भविष्यवाणीच्या दृष्टिने अधोरेखित केलेला जो उद्धट आत्मविश्वासाचा गुण आहे, तोच त्यांना असे भासवू देतो की त्यांनी उच्चतर नैतिक व राजकीय भूमिका स्वीकारली आहे; प्रत्यक्षात मात्र त्यांनी आपल्या राजकीय प्रतिस्पर्धी आपले वचन पाळतील, या पोकळ अपेक्षेखाली आपली नागरी जबाबदारीच त्यागली आहे. वेडेपणाची अत्यंत प्रचलित व्याख्या अशी आहे की, वेगळा परिणाम अपेक्षित ठेवून तीच गोष्ट पुन्हा पुन्हा करीत राहणे; तरीही रिपब्लिकन असा युक्तिवाद करतात की ट्रम्पविषयीच्या द्वेषातून प्रकट झालेल्या वेडेपणाचा संसर्ग डेमोक्रेट्सनाच झाला आहे.

तरीसुद्धा रिपब्लिकन पक्षाची वेडेपणाची वृत्ती पुन्हा पुन्हा स्पष्ट होते, कारण ते तडजोडींना मान्यता देतात, या गृहितकाखाली की तडजोड करणे हे विधिनिर्माण प्रक्रियेचे कार्य आहे; पण त्यांच्या ज्या राजकीय तडजोडी आहेत, ज्या ते “विधिनिर्माण प्रक्रिया” या तत्त्वावर आधारित असल्याचा दावा करतात, त्या अशा एका वर्गाबरोबर केल्या जातात जो कधीच तडजोड करत नाही. डेमोक्रेट्स राजकीय प्रक्रियेत केवळ तेव्हाच माघार घेतात, जेव्हा त्यांच्या विरोधातील संख्याबळामुळे ते पूर्णपणे आवरले जातात. राजकीय प्रक्रियेत खऱ्या अर्थाने मध्यम मार्गासाठी कार्य केल्याचा पुरावा त्यांनी कधीच दिलेला नाही. रिपब्लिकन पक्षाचे वेडेपण म्हणजे इतरांविषयी त्यांनी वारंवार बाळगलेल्या अशा आशावादी अपेक्षा, ज्या पूर्णपणे निराधार आहेत.

डोनाल्ड ट्रम्प यांना पाठिंबा देणाऱ्यांपैकी प्रचंड बहुसंख्य लोक या वस्तुस्थितीची साक्ष देतील की, ट्रम्प यांचा सर्वात वाईट गुणधर्म म्हणजे त्यांच्या कार्यक्रमाला पाठिंबा देणारे म्हणून पुरुषांना स्वीकारण्याची त्यांची तयारी होय, जेव्हा उपलब्ध पुरावे हे दर्शवितात की अशी निवड करणे हे ट्रम्प यांच्या बाजूने पूर्णपणे धृष्ट अनुमान होते. धृष्ट अनुमान हे धर्मभ्रष्ट प्रोटेस्टंटवादाचे भविष्यवाणीतील वैशिष्ट्य आहे. सैतानाने बायबल उद्धृत करून ख्रिस्ताची परीक्षा घेतली, परंतु तसे करताना सैतानाने त्या उताऱ्याचा विपर्यास करून त्याला अनुचित आणि अशास्त्रीय कसोटीमध्ये रूपांतरित केले.

आणि त्याने त्याला यरुशलेमेस नेले, आणि मंदिराच्या शिखरावर उभे केले, आणि त्याला म्हणाला, जर तू देवाचा पुत्र असशील, तर येथून स्वतःला खाली टाक; कारण असे लिहिले आहे, तो तुझ्याविषयी आपल्या देवदूतांना आज्ञा देईल, की त्यांनी तुझे रक्षण करावे; आणि ते तुला आपल्या हातांवर उचलून धरतील, जेणेकरून कोणत्याही वेळी तुझा पाय दगडावर आपटणार नाही. आणि येशूने त्याला उत्तर देऊन म्हटले, असे सांगितले आहे, तू परमेश्वर तुझ्या देवाची परीक्षा पाहू नकोस. लूक 4:9-12.

लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्याच्या वेळी, अमेरिकेतील प्रोटेस्टंट लोक सबाथ दिवशी श्रमापासून निवृत्त राहण्याच्या बायबलनिहाय आज्ञेला घेतील आणि देवाची उपासना सातव्या-दिवशीच्या सबाथ दिवशी करावी या आज्ञेला विकृत करून ती अशा बनावट आज्ञेत रूपांतरित करतील की प्रत्यक्षात मनुष्यांनी ज्या दिवशी उपासना करावी असा दिवस म्हणजे मूर्तिपूजकतेतील सूर्याचा दिवस होय. ते बायबलमधील एका उताऱ्याला वाकवून त्याचा

एक अन्याय्य व धर्मशास्त्रविरुद्ध कसोटी म्हणून उपयोग करतील.

आपण हा अभ्यास पुढील लेखात पुढे चालू ठेवू.

“मी पाहिले की त्या दोन शिंगांच्या पशूला अजगराचे तोंड होते, आणि त्याचे सामर्थ्य त्याच्या मस्तकात होते, व तो हुकूम त्याच्या तोंडातून निघणार होता. मग मी व्यभिचारिणीची माता पाहिली; ती माता तिच्या कन्या नव्हती, तर त्यांच्यापासून स्वतंत्र आणि भिन्न होती. तिचा काळ झाला होता, आणि तो संपला होता; आणि तिच्या कन्या, म्हणजे प्रोटेस्टंट पंथ, पुढे रंगमंचावर येऊन त्या मातेकडे जे मन होते तेच प्रकट करणार होत्या, जेव्हा तिने संतांचा छळ केला होता. मी पाहिले की जशी त्या मातेची सत्ता क्षीण होत चालली होती, तशा तिच्या कन्या वाढत चालल्या होत्या; आणि लवकरच त्या तीच सत्ता वापरतील जी पूर्वी त्या मातेने वापरली होती.”

“मी पाहिले की नामधारी चर्च आणि नामधारी अॅडव्हेंटिस्ट, यहूदाप्रमाणे, आमचा विश्वासघात करून कॅथोलिकांच्या हाती आम्हाला देतील, जेणेकरून त्यांचा प्रभाव मिळवून ते सत्याविरुद्ध येऊ शकतील. त्या वेळी संत हे एक अस्पष्ट, कॅथोलिकांना फारसे परिचित नसलेले लोक असतील; परंतु चर्च आणि नामधारी अॅडव्हेंटिस्ट, ज्यांना आमच्या विश्वासाची आणि आमच्या रीतीरिवाजांची माहिती आहे (कारण त्यांनी शब्बाथमुळे आमचा द्वेष केला, कारण ते त्याचे खंडन करू शकत नव्हते), ते संतांचा विश्वासघात करून त्यांची कॅथोलिकांकडे अशी तक्रार करतील की हे लोक जनतेच्या संस्थांचा अवमान करतात; म्हणजेच, ते शब्बाथ पाळतात आणि रविवारीचा अनादर करतात.”

“मग कॅथलिक प्रोटेस्टंटाना पुढे जाण्यास उद्युक्त करतील, आणि असा हुकूम जाहीर करतील की जे सर्व लोक सातव्या दिवसाऐवजी आठवड्याचा पहिला दिवस पाळणार नाहीत, त्यांचा वध केला जाईल. आणि कॅथलिक, ज्यांची संख्या मोठी आहे, ते प्रोटेस्टंटाना पाठीशी उभे राहतील. कॅथलिक पशूच्या प्रतिमेला आपले सामर्थ्य देतील. आणि प्रोटेस्टंट त्यांच्या आधी त्यांच्या मातेने जसे कार्य केले तसेच संतांचा नाश करण्यासाठी कार्य करतील. परंतु त्यांच्या हुकूमाला परिणाम येण्यापूर्वी वा फळ धरण्यापूर्वी, संतांची देवाच्या वाणीने सुटका केली जाईल.” Spalding and Magan, 1, 2.